

نماز

نماز رکن اصلی دین است و باید اصلی ترین جایگاه را در زندگی دانش آموزان داشته باشد. حیات طبیعی انسان در سایه حاکمیت دین وقتی حاصل خواهد شد که انسان ها دل خود را به یاد خدا زنده نگاه دارند و به کمک آن بتوانند با همه ی جاذبه های گمراه کننده مبارزه کنند

دین داری، خداشناسی، عشق و پرستش در نهاد آدمی به ودیعه نهاده شده اند. کار مربیان پرورش و تقویت و شکوفایی احساس مذهبی و اخلاق کودکان و نوجوانان در راستای همان گرایش های فطری و ارضای نیازهای روانی آنهاست. پرورش و هدایت دینی و اخلاقی فراگیرندگان در وهله ی نخست در نهاد خانواده شکل می گیرد. و در دوران مدرسه به ثمر می نشیند. امروزه مسئولیت خانواده ها و مربیان سنگین تر از پیش

شده است. امروزه باید پیش از هر زمان دیگری از مناسب ترین و مؤثرترین راهکارهای عملی برای پرورش، هدایت و تثبیت تربیت دینی و رفتارهای انسانی و خداپسندانه برای رشد فرزندان خود استفاده کنیم.

مساجد با قدرت معنوی خود همواره توانسته اند نیروهایی معتقد، فعال و عالم پرورش دهند، تا در مواقع حساس از دین و کشور دفاع کنند و حاضر به همه نوع فداکاری، از جمله نثار جان خویش، باشند. لذا بر همه ی عوامل تربیت دینی لازم است با تکیه بر قرآن، سنت و رهنمودهای معصومان (ع)، برای تربیت اسلامی فرزندان این مرز و بوم تلاش کنند.

چگونگی اجرای طرح

ابتدا طرح را در شورای معلمان مطرح کردم و با استقبال همکاران رو به رو شدم. ما در مدرسه نمازخانه ی کوچکی داریم که هفتاد دانش آموز می توانند در آن حاضر شوند. لذا زنگ نماز روزانه با یک پایه است که حدود ۲۰ دقیقه در نمازخانه حاضر می شوند و نماز می خوانند.

● روز قبل از اجرای طرح به دانش آموزان اعلام کردیم که روز بعد این طرح را در مدرسه داریم و لازم نیست برنامه ی رسمی درسی را

یاور نماز

تجربه ای درباره ی ترویج نماز

مریم محمدی

دبستان تزکیه، رباط کریم



حمید رضا بازرگانی - هشتمین جشنواره ی عکس رشد

به مدرسه نیاورند. فقط دفتر، خودکار، مداد، مدارنگی، خوراکی و یک زیرانداز همراه داشته باشند. از طرح نیز برای آن ها صحبت کردیم؛ درباره ی چگونگی یک روز فقط با نماز (اجرای نمایش، شعر، سرود بیان فلسفه ی نماز از زبان دانش آموزان).

روز موعود فرا رسید و طرح با مراسم آغازین شروع شد. مدیر مدرسه در سر صف سه دقیقه درباره ی اجرای طرح صحبت کرد و گفت: «امروز فقط درباره ی نماز حرف می زنیم و فعالیت می کنیم. می خواهیم بدانیم چرا نماز می خوانیم؟ و خاطره ها را درباره ی نماز می شنویم. برایمان بگویید در اولین نمازی که خواندید، چه حسی داشتید؟»

در پایان هم توضیح داد که این برنامه ها تحت نظارت و راهنمایی معلم انجام می پذیرند.

هر کلاسی، تحت نظارت و راهنمایی معلم، درباره ی نماز به فعالیت پرداخت. بچه ها به گروه های مختلفی تقسیم شدند. معلم بحث را باز کرد و سؤالی مطرح کرد و خود به نظاره پرداخت. بچه ها درگیر بحث شدند و سرگروه به ثبت نتایج پرداخت. سپس گروه ها درباره ی سؤال ها صحبت کردند و به زبان شیرین بچگی سؤال های دوستانشان را جواب می دادند؛ بچه ها در گروه هایی نمایش درباره ی نماز نمایش اجرا کردند. خاطره گفتند، شعر و انشا نوشتند و از احساس خود گفتند؛ وقتی نماز می خوانند.

نقاشی، شعر و نوشته های آن ها به دیوارهای کلاس، مدرسه و حیاط، توسط خود دانش آموزان و تحت نظارت معاونان، نصب شد.

زنگ های تفریح هم با شعری درباره ی نماز به صدا درآمد.

زنگ سوم، زنگ جمع بندی و بیان احساس بود. دانش آموزان از برنامه ی روز صحبت کردند و سپس به ترتیب برای گرفتن وضو به حیاط رفتند. بعد از نماز، به قید قرعه چند دانش آموز آمدند و احساس خود را درباره ی نماز بیان کردند. از جمله گفتند:

● ما خوشبختیم که خدا به ما اجازه ی حرف زدن با خودش را داده است. خدایا شکر که مرا مسلمان آفریدی تا نماز بخوانم و با تو حرف بزنم.

● از امروز من نماز می خوانم. این روز را هیچ وقت فراموش نمی کنم.